

Yngleforhold hos *Spercheus emarginatus*.

Af

Will. Schlick.

Fra en af mine Excursioner til Damhusmosen i Foråret 1878 havde jeg hjembragt en Del *Odontomyia*-Larver, som jeg vilde klække, og derfor satte i et Cylinderglas fyldt med Vand og nogle faa Vandplanter. For at faa lidt Liv i Vandet satte jeg en enkelt *Spercheus emarginatus*, der havde været mellem det sigtede Opskyl, ned til dem. En Dag opdagede jeg, at den havde faaet Æggesæk under Bugen, og nogen Tid derefter mistede den samme igjen. Æggesækken, der var hvid og meget lignede Edderkoppenes, laa tom paa Vandets Overflade, og en Mængde smaa, vævre *Spercheus*-Larver krøb muntert om i Vandet, spadserende paa Undersiden af Vandskorpen, eller langs Siderne af Glasset, gaaende tilbunds eller stigende opad, entrende op eller nedad Planterne, kort sagt bevægende sig overalt, hvor det convenerede dem, dog altid i samme adstadige Tempo. Det var den 20. April, at Larverne kom frem, og deres Antal var omtrent 80.

Den 2. Mai dernæst blev jeg meget forbauset ved at see, at den samme *Spercheus*-Hun, som havde faaet

det nys omtalte Kuld Unger, paany havde faaet en ny og svulmende Æggesæk under Bugen. De fleste af Ungerne af første Kuld vare imidlertid døde, men de, der vare blevne tilbage, og som jeg forede med Fluer, tiltog dagligt i Størrelse. Den 16. Mai kastede Hunnen den anden Æggesæk, og Glasset vrimlede atter af nyfødte Larver.

Den 4. Juni endelig fik samme Hun den tredie Æggesæk, men da jeg i de Dage reiste bort paa længere Tid, saa jeg ikke det tredie Kuld Larver komme frem; først efter et Par Maaneders Forløb vendte jeg tilbage, men da var alt Liv i Glasset uddødt.
